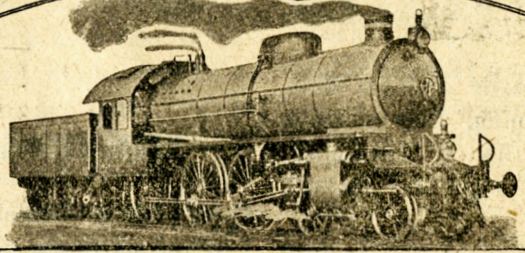

DANSK LOKOMO-TIV TIDENDE

ORGAN FOR STATS-
OG PRIVATBANERNES
LOKOMOTIVMÆND.

UDGIVET AF
DANSK LOKOMOTIV-
MANDS FORENING.

20. Aarg. Nr. 24.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN.

16. December 1920.

Vi ønsker alle vore Læsere en
glædelig Jul og et godt Nytaar.

Red.

STREJKEN I NORGE.

Jernbanestrejken i Norge udbrød som planlagt den 1. December. Naar der ikke blev afsluttet en fredelig Overenskomst, maa Skylden herfor udelukkende lægges paa Regeringen, eller maaske rettere sagt Arbejdsgiverne Thi ogsaa de norske Arbejdsgivere kender Sangen om at spænde Livremmen ind.

Striden begyndte, fordi Jernbanemændene forlangte at komme paa samme Løn som de øvrige Tjenestemænd havde opnaaet ved en Lønningslov af 1919. Dette Krav rejstes i Foraaret, men herom vilde Regeringen ikke høre Tale. ja, vilde end ikke forhandle med Organisationerne. Jernbanemændene varslede da Strejke, der skulde træde i Kraft 15. September, og blokerede Statsbanerne for Tilgang af ny Arbejdskraft ligesom de næg-

tede at udføre Overarbejde. Dette medførte en Konflikt med Distriktscheferne der krævede Overarbejde udført som hidtil. Da en Overkonduktør Løhre og en Lokomotivfyrbøder Olsen nægtede at udføre Overarbejde og fastholdt deres Vægning i Henhold til Organisationens herom givne Paabud blev de suspenderede og indstillede til Afsked. Dette medførte at alt Ekstrapersonale øjeblikkelig nedlagde Arbejdet. Ekstraarbejdernes Pladser blev selvfølgelig herefter blokeret af det fastansatte Personale, hvilket medførte en stor Mængde Suspensioner. Ja, saa hurtige var Cheferne i Trondhjem og Hamar Distrikter til at iværksætte Suspensioner, at de hermed var, lige ved helt at standse Trafiken mellem Kristiania og Trondhjem.

Paa dette Tidspunkt greb den faglige Landsorganisation ind i Striden, og fik et foreløbigt Forlig i Stand mellem Jernbanemændene og Regeringen hvorefter Suspensionerne hævedes. Der nedsattes et Udvalg der skulde forsøge at fremsætte et Forhandlingsgrundlag. Udvalget delte sig i et Regeringsflertal og et Tjenestemandsmindretal. Flertallets Forslag var næsten værre end intet, idet det gik ud paa, at byde Personalet et 5. Tillæg efter 12 Aars Anciennitet, medens højeste Løn hidtil kunde opnaas paa 8 Aar. — Forslaget vakte en Storm af Uvilje blandt Personalet og Organisationerne iværk-

satte straks en Urafstemning blandt Medlemmerne for eller mod Forslaget der med en ganske overvældende Majoritet forkastedes.

Saaledes var Stillingen omkring den 1. November da Regeringen afskedigede Løhre og Olsen.

Organisationerne forelagde derefter Medlemmerne ved Urafstemning, Spørgsmaalet om Arbejdsnedlæggelse fra 1. December, hvilket vedtoges med en meget stor Majoritet.

Organisationerne havde endnu ikke opgivet Haabet om en fredelig Løsning, men foreslog Knuden løst ved at der ydedes Jernbanemændene et forøget Dyrtdstillæg, men dette kunde Regeringen ikke gaa ind paa. Da alle Veje til en fredelig Udgang af Konflikten syntes spærrede gjorde Organisationerne endnu et sidste Forsøg, idet de tilbød at lade Striden afgøre ved en Voldgift. — det skal bemærkes, at der i Norge er tvungen Voldgift mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i privat Virksomhed, — men herom vilde hverken Regeringen eller Stortinget høre Tale. Er det os, eller Organisationerne der regerer i gamle Norge, spurgte Gunnar Knudsen i Stortinget, vi giver ikke saaledes vor Ret fra os — Det er altsaa dette Regeringen fører Strid om.

Om Staten alene skal diktere Vilkaarene eller ikke.

Strejken gaar nu sin Gang, og hvis man kan tro paa Raseriet i de norske Blade, „Socialdemokraten“ undtaget, saa er der ingen Tvivl om, at Regeringen og Stortinget kommer til at man forhandle med sine Tjenestemænd om Købet af Arbejdskraften. Vi havde nær sagt, ligesom forhandler om f. Eks. Købet af Kul, men denne Sammenligning vilde halte, thi Kullenes Ejere forhandler ikke om Prisen, de dikterer den — og endda er der ingen der taler om, at sætte Samfundet Kniven paa Halsen. — — —

Vi følger vore norske Kollegers Strejke med Interesse og lover at støtte dem paa bedste Maade.

Ved Redaktionens Slutning erfarer vi, at Jernbanemændene i Norge har genoptaget Tjenesten. De nærmere Omstændigheder herfor kendes ikke.

KONJUNKURTILLÆGETS REVISION

Som det er Medlemmerne bekendt havde Statsministeren den 22. f. M. indbudt Organisationernes Tillidsmænd til et Møde i Ministeriet for, foranlediget af de forskellige Organisationers Andragender, at drøfte Konjunkturtillæggets Revision. — Statsministeren forespurgte først de fremmødte Tillidsmænd om de havde yderligere at tilføje udover hvad der var fremsat i de respektive Organisationers Skrivelser, og da man fra Tillidsmændene forment, at de i Skrivelserne anførte Motiveringer maatte være tilstrækkelige og at det Tjenestemændene ventede paa, var at blive kendt med Regeringens Stilling, udtalte Statsministeren, at man fra Regeringens Side med største Forstaaelse og Velvillie saa paa Tjenestemændenes Forhold, imidlertid var Tiderne ved at skifte, og da man som Følge af de faldende en Gros Priser paa Verdensmarkedet i nærmeste Fremtid kunde vente betydelige Prislefald herhjemme, kunde Regeringen ikke gaa med til nogen Forhøjelse af Konjunkturtillæget, endvidere kom hertil, at Statens Indtægter var stærkt nedagaende, Statsbanerne saavel som Postvæsenet gav betydelige Underskud og Statens Lønningsbudget der nu var oppe paa 300 Millioner kunde ikke overskrides, da en hvilken som helst Overskridelse af Budgetterne vilde føre Staten ud paa et Skraaplan, der maatte føre mod Statsbankerotten. Han kunde derfor oplyse, at det længste Regeringen kunde strække sig var, at forelægge Forslag til en Forlængelse af det bestaaende Konjunkturtillæg til Udgangen af Marts Maaned 1921, dels paa Grund af Forholdene, dels af praktiske Grunde, nemlig for at faa Konjunkturtillæget Revisioner til at følge Finans-

aaret. Han fandt dog Anledning til at betone at han skulde, for saa vidt han i Marts Maaned fremdeles var Stats- og Finansminister, overfor Rigsdagen gøre gældende, selv om der skulde ske betydelige Prisfald, at Tjenestemændenes Lønninger af den Grund ikke skulde reduceres, thi Tjenestemændene havde i Opgangsperioden i Forholdet til andre Erhverv følt Savn, og burde derfor en passende Tid, han kunde her tænke sig et Finansaar igennem, bevare et Lønningsniveau, der kunde være dem til Erstatning for en Periode hvor de, som han anførte, havde været bag efter de andre Erhverv. — Han skulde tilslut tilføje, at han endelig kunde tænke sig, at en Del af Konjunkturtillæget blev lagt over i Dyrtidstillæget og at dette ændredes til, at Forsørgerne fik noget mere, men maatte han understrege, at en saadan Reform maatte bære sig selv, — han vilde nu anmode Lønningsraadet om at udarbejde Forslag til saadanne Ændringer, men naturligvis vilde det til sin Tid blive Genstand for Forhandling med Organisationerne og hvis der om dette ikke opnaaedes Enighed agtede han heller ikke at forelægge Rigsdagen noget Forslag, men da holde sig til de bestaaende Rammer. —

Organisationernes Ordførere udtalte deres dybe Skuffelse over Regeringens Stilling, men maatte forinden de nærmere udtalte sig, forelægge de respektive Organisationers Hovedbestyrelser Ministerens Udtalelser og Regeringens Stilling til Tjenestemændenes Krav. Det aftaltes da at Tillidsmændene den 24. November paany skulde samles med Statsministeren for at meddele Organisationernes Stilling.

Den 23. November holdt de forskellige Organisationers Hovedbestyrelser Møde hvor Ministerens Udtalelser og Regeringens Stilling blev refereret, og den blev mødt med den største Skuffelse og Harme. —

Det var derfor naturligt, at Mødet den 24. hos Statsministeren, nærmest blev Ordførernes, der paa alle Punkter imødegik Ministeren. — Det blev saaledes nævnt at Tjenestemændene var henvist til Detailpriserne der bestemt ikke kunde siges at være ned-

adgaaende, at Regeringens Stilling i Virkeligheden var at snyde Tjenestemændene; thi Konjunkturtillægets Revision skulde baseres paa den Tid man fra Regeringens Side mente maatte komme. —

Ministeren kunde imidlertid kun henhøle sig til sine Udtalelser d. 22. og Mødet endte uden at Organisationerne agtede at godkende Regeringens Beslutning. —

Den 27. November forelagde Finansministeren i Folketinget Forslag til Forlængelse af Konjunkturtillæget, til 31. Marts 1921. — Forslaget fik naturligvis Tilslutning fra Venstre; men ogsaa Højre gav, til stor Skuffelse for Embedsklasserne, Regeringens Forslag sin fulde Tilslutning. — De Radikale og Socialdemokraterne kunde ikke finde, at de Grunde Finansministeren gav for Regeringens Stilling var berettigede og maatte kræve Udvalgsbehandling, og at Udvalget fik Lejlighed til nærmere at høre Tjenestemændenes Grunde for et forøget Konjunkturtillæg. — Socialdemokraterne bebudede Ændringsforslag og Forslaget blev efter en Diskussion henvist til Lønningsudvalget. —

Den 8. December havde en Deputation fra Tjenestemændene Lejlighed til overfor Lønningsudvalget, nærmere at redegøre for Tjenestemændenes Krav og der blev under denne Konferense drøftet forskellige Tjenestemændenes berørende Forhold.

Imidlertid gav Udvalget ingen Tilsagn; og det har nu afgivet Betænkning der omkring den 16.—17. i Maaneden kommer til Behandling i Folketinget.

Socialdemokraterne stiller her Ændringsforslag gaaende ud paa at der ydes hver Tjenestemand der er Forsøger et midlertidigt Tillæg paa 100 Kr. for Maanederne Januar, Februar og Marts Maaned 1921.

At Socialdemokraternes Forslag vil blive forkastet kan man paa Forhaand gaa ud fra og Tjenestemændene vil derfor ingen Forhøjelse i Konjunkturtillæget faa.

Ministeriet Neergaards første Handling overfor Tjenestemændene maa kalde disse til Eftertanke. Vi kan ikke under denne Regering vente Forstaaelse.

Den 16. December var Sagen paany til Behandling i Folketinget hvor Venstre og Højre i E ighed støttede Ministeriet, og dermed faldt Ændringsforslag og alt anden til Jorden og Tjenestemændenes Konjunkturtillægget er saaledes uforandret til April 1921.

Red.

FERIE- OG REKREATIONSHJEMMET.

I vort Blad af 15. Oktober ser jeg, at en Hr. Thygesen er klar til at tage mod Stød fra det kære Udvalg. Jeg synes ellers ikke det er nødvendigt, at stille sig op „klar til Stød“ forinden man ved, hvad der kommer. — Endnu er det jo en Hemmelighed.

Vil det kære Udvalg i det hele taget begynde paa Forberedelserne til et Hjem, maa det vel først spørge dem der skal betale, thi fordi et Medlem giver 200 Kr., og en Afdeling er klar til Stød, betyder ikke Vished om Medlemmernes Stilling til Sagen. Jeg vil herved henlede det kære Udvalgs Opmærksomhed paa, at Stemningen paa vort største Depot — Gb., absolut ikke er for et Hjem, og skulde der ikke i København være Stemning og Tilslutning til Hjem, kunde jeg nok lide at vide, hvorfra Gæsterne skulde komme.

„Nej! kære Udvalg, foretag en Afstemning Landet over, og lad det være en Betingelse for Realisationen af Planen, at $\frac{3}{4}$ af samtlige Medlemmer stemmer derfor, smid ellers hellere samtlige for tidligt udførte Planer i Papirkurven“.

Hvis ikke Hjemmet bliver bygget ad Frivillighedens Vej, bliver det ikke til Gavn for Standen! Det gaar ikke, at tvinge noget Medlem til at betale. det maa og skal være en privat Sag, hvor man skal tilbringe sin Ferie. Man bør jo være klar over, at naar man har Ferie, saa siger man Jernbanen „Farvel“ og søger til roligere Steder.

Vil man opnaa det paa det omtalte Hjem? Nej! Jernbanen, med hvad dertil hører, spørges viden om, og naar jeg med flere ønsker at være en ukendt Landligger i ca. 14 Dage om Aaret, saa søger man ud blandt fremmede, — selv om der ogsaa skal et Blad mere ud af Bogen!

Vilh. Andreassen.

Den ærede Indsonder har Ret i, at det kan have sin Interesse at vide, hvorledes Stemningen er paa Gb., — men dog ikke mere end fra det øvrige Land. Den Tilbøjelighed, enkelte Medlemmer paa Gb. har, til at tro, at Gb. er hele Landet, er bundfalsk. — Det er Gb. nu en Gang ikke!

Det er ikke dem, der slaar Tonen an, thi hvis saa var, tror vi, at Musiken forlængst var hørt op at spille, af Mangel paa Sammenspil og i skurrende Disharmoni.

Saa spørger Hr. Vilh. Andreassen: „Hvis ikke der er Stemning paa Gb. hvorfra skal saa Gæsterne komme?“

Der findes — *foruden* Lokomotivmændenes paa Gb., hvorfra en stor Del sikkert støtter Planen om et Ferie- og Rekreationshjem, — ca. 1500 Lokomotivmænd i det øvrige Land!

Disse 1500 betyder vel intet for Dem, Hr. Vilh. Andreassen?

Men det er virkelig Hensigten, at Lokomotivmændene *ogsaa udenfor* Gb. skulde have Ret til Ophold paa Hjemmet.

Dette synes Hr. Vilh. Andreassen ganske at have glemt. Det er imidlertid Mening, af den Grund synes Spørgsmaalet om hvor Gæsterne skal komme fra ganske overflødig og upassende.

Det er ganske hen i Vejret at sige, at man vil søge *roligere* Steder hen, — end til Lokomotivmændenes Ferie- og Rekreationshjem! Hvorfra faar Hr. Vilh. Andrasen den Tanke, at det vil blive et *uroligt* Sted, det er jo dog det han mener! Der er dog næppe Tvivl om, at det endog vil blive meget roligt, naar Hr. Vilh. Andreassen saa bestemt lover os, at der absolut ingen Gæster kommer fra Gb.

„At tale er Sølv og at tie er Guld“ burde De huske, navnlig fordi De selvbestaltet giver giver Dem til at tale paa en Afdelings Vegne, som ikke paa nogen Maade føler sig repræsenteret ved Dem, endsige deler Deres Anskuelser.

Udvalget har endnu ingen Papirkurv, men har paa den anden Side heller ingen for tidligt udførte Planer, derimod har Redaktionen en ret rummelig Papirkurv, i hvilken det først var Tanken et kaste Hr. Andreassens Produkt, men Deres selvkloge og affejende Bemærkninger fristede os til et Gensvar — derfor undgik det den Skæbne.

Paa det Opraab, som Medlemmerne formentlig alt har modtaget, kan der stemmes, med større eller mindre Beløb, ganske efter Evne og Villie, og vi skulde tro, at Hr. Vilh. Andreassen, der slutter sin Opsats med en ret flot Bemærkning, ser efter i Bogen,

om den kan taale at undvære et Par *store* Blade til det smukke Formaat, — selv om han ikke kan tænke sig, at tilbringe en Ferie mellem Kammerater.

c. m.

Hr. Redaktør!

Hr. Lillie har i en Artikel i D. L. T. slaaet til Lyd for Oprettelsen af et Feriehjem, og det lader jo til at det er en Sag af stor Vigtighed at faa gennemført. Men for adskillige Medlemmer synes det at være af lige saa stor Vigtighed at faa lidt Klarhed over hvorledes Sagen egentlig er tænkt ført ud i Livet.

Hvor skal et saadant Hjem egentlig ligge? Et Rygte vil vide, at Nordsjælland alt er valgt. — Det vilde ligeledes være ønskeligt for Medlemmerne at faa oplyst hvorledes tilsvarende Feriehjem, f. Eks. Civiletaternes Sommerhjem, forrenter sig, eller om der skal regnes med faste Tilskud fra Organisationerne. Endvidere vilde det være ønskeligt at vide, om D. L. F. i Tilfælde af, at Foretagendet ikke kan bære sig, skal indestaa Andels-haverne for Pengene.

Og til Slut vil jeg tillade mig at sige, at det ser noget ejendommeligt ud, samtidig med at alle Tjenestemænd i høje Toner klager over Dyrtiden, og indgaar til Regering og Rigsdag med Andragende om forøget Dyrstidstlæg, at Organisationens Formand stiller Krav til Medlemmerne om at afse 10 Kr. mdl. til en Sag, som ganske sikkert kunde vente til mere normale Tider en Gang oprinder. — Det vil ogsaa være heldigt at tænke paa de Krav, vore norske Kolleger nu vil stille til os.

O. Hansen. Fa.

Til Hr. O. Hansen skal vi allerførst bemærke: Naar Formanden i en Artikel har slaaet til Lyd for Oprettelsen af et Feriehjem, er dette i Overensstemmelse med den Stemning der var for denne Sag paa Delegeretmødet der gav sig Udslag i Nedsættelse af et Udvalg til Gennemførelse af Planen, og i Analogi hermed er Indholdet i den omhandlede Artikel. Udvalget vil ogsaa til sin Tid redegøre for de Tanker, der ligger til Grund for Planens Realisation. I denne Forbindelse skal vi bemærke, at man naturligvis ikke lover Medlemmerne, at de faar deres indskudte Andel tilbage, uden at dette ogsaa sker! Det maa være ganske klart for de Medlemmer, der tænker Sagen igennem, at man, fordi der arbejdes med rentefri Penge, kan tilbyde

Medlemmerne et relativt billigt Ferieopholdssted, — og Gæsterne skal nok komme, det viser sig baade i Sverrig og Norge, og bliver tilfredse og glade for deres eget Hjem. — Vi gad vidst, hvorfor danske Lokomotivmand skulde vige tilbage for at løse denne Opgave, som er løst af vore svenske og norske Kammerater — og af Nordmændene endda i den allersidste Tid og kort før Strejken erklæredes. — End ikke den Betænkelighed, den ærede Indsender nærer, at det er ejendommeligt paa en Tid hvor Personalet kræver Forøgelse af et eller andet Tillæg, at sætte noget saadant i Scene, kan afskrække herfra, fordi det man vil gennemføre er af saa stor Betydning for Personalet og er af Værdi, ikke alene for Lokomotivrændene, men ogsaa for Samfundet. Endnu har ingen paastaaet, at et Ferieophold ikke er af gavnlig Virkning for en Mand eller Husmoder eller er unødvendigt, tværtimod. Der er da ingen Grund til at nære Betænkelighed, fordi en Gruppe Borgere i Fællesskab vil realisere en Plan, der kan muliggøre, at et Ferieophold bliver saa sundt som muligt og saa billigt som muligt, selv om der ogsaa i Øjeblikket skal en Sum til for at naa Maalet.

Der er ingen Bestemmelse taget om hvor Hjemmet skal ligge, — men kan det være af nogen Betydning? Afstandene her i Danmark kan da ikke afskrække nogen fra at komme der. Et Feriehjem kan ikke ligge baade i Jylland, paa Fyn eller paa Sjælland, vi kan ikke alle faa det lige uden for Døren, og med Hensyn til dette Spørgsmæl er der kun et at sige. Hjemmet skal ligge paa den bedste Plads der kan finde.

Der er af Organisationen tænkt paa Nordmændene, og det er egentlig unødvendigt at bruge ogsaa dette som et Argument mod Feriehjemmet, vi kan vel nok støtte Nordmændene paa den Maade det kræves af os, uden at dette skulde komme i Vejen for Realisationen af vore egne Planer.

Den ærede Indsender hylder aabenbart Valgsproget, at det man kan opsætte til i Morgen, skal man ikke lave i Dag, det gør Lokomotivmændene i Almindelighed ikke, og da Delegeretmødet i Foraaret besluttede Sagens Gennemførelse, er det en Selvfølgelighed at den gennemføres, selv om der fra enkelte Medlemmers Side er saa uhyre mange Betænkeligheder, og saa mange Ting i Vejen inden de faar tegnet dem paa Listen.

De kære, kære Penge!

Red.

LOKOMOTIVVISE

Allegro

Længe før Dag naar jeg strækker min Krop,
vækker en skingrende Tone mig op.
Endnu med Søvn i Øjet
farer jeg skyndsomt i Tøjet,
fryder mig over det lystige Piv'
fra mit Lokomotiv.

Fremad det gaar over Skærver og Sand,
Banen omspænder det vekslende Land,
Solskin skifter med Skyer,
Skove med Enge og Byer.
Frem over Marker, Moser og Siv
gaar mit Lokomotiv.

Ud — i den rødmende dugfriske Dag —
op paa Maskinen — i susende Jag
flyver vi Skinnerne over,
vækkende alle, der sover.
Herligt er Jernbanemændenes Liv
paa et Lokomotiv.

Kneben er Pladsen i Førerens Hus,
Foran os Fyret, ved Siderne Sus,
Gulvet er glat og det gynger,
— dog ved vort Arbejd' vi synger —
Kulden er bidende, Blæsten er stiv
paa et Lokomotiv.

Dampen er oppe, den hvideste Sky
breder sig over den hjemlige By,
bort kører Toget med Bulder,
rasler og ryster og ruller.
Borte fra Døgnlivets Striden og Kiv.
er mit Lokomotiv.

Aftenen kommer og Dagen er endt,
hvide og røde Lanterner er tændt;
gennem den slørede Rude
skimter jeg Hjemmet histude,
rask jeg mig nærmer den ventende Viv
paa mit Lokomotiv.

Lokomotivfolkenes Marsch.

Tilægnet „DET NORDISKE LOKOMOTIVMANDSFORBUND“
i Anledning af Kongressen i København, Juni 1901.

Tekst: Vilhelm Jespersen.

Musik: Olfert Jespersen.

Introduction *ad lib.*

PIANO.

f (Lokomotivet sættes i Gang.) *marcato* *cresc.*

Marsch.

f

fff

cresc.

Fine. *sf p cresc.* *f sempre* *ff* *fff*

Fra Tegnene § til Fine. Derefter Trio.

Trio.

cantabile

mf

1. Med Haan - den paa sit Styr og Blik - ket li - ge -
 2. Naar To - get ad den blan - ke Skin - ne - vej sig

frem, hans Tan - ker i - ler Ba - nen hen. Han ved det An - svar
 snor og fø - rer Folk fra By til By, saa er der to i

som han har og skyl - der al - le dem som al - tid sto - ler paa Jern - ba - nens Mænd.
 Spid - sen, som i Hand - ling u - den Ord gaar ef - ter Valg - spro - get: "Frem - ad paa nyl"

ff Men skær der U - held, ved vist al - le og en - hver, at paa sin
 Paa Ba - nen som i - mel - lem Lan - de ne slog Bro, vi hær - des

Post han ro - lig stod. Om - end det, gæl - der alt hvad han fik
 som Ma - ski - nens Staal. Selv sor - te, har vi dog den ly - se

kær, Børn og Viv som han for Plig - ten for lod. Ja, om - end det
 Tro som kun fø - rer til det sik - re - ste Maal. Ja, selv sor - te

gæl - der alt hvad han fik kær, Børn og Viv, som han af Pligt for - lod. *f*
 har vi dog den ly - se Tro som kun fø - rer til det sik - re Maal.

Trio af „Lokomotivfolkenes Marsch“.

(For en mindre Stemme. Let Arrangement.)

Marsch Tempo.

PIANO.

The musical score is written for piano and voice. It consists of seven systems of music. Each system includes a piano accompaniment (PIANO.) and two vocal parts. The lyrics are in Danish. The score begins with a tempo marking of 'Marsch Tempo.' and a dynamic marking of 'mf'. The key signature is one flat (B-flat major or D minor). The time signature is 4/4. The score includes various musical notations such as slurs, ties, and dynamic markings like 'p' and 'f'. The lyrics are as follows:

1. Med Haan - den paa sit Styr, og Blik - ket li - ge -
 2. Naar To - get ad der blan - ke Skin - ne - vej sig

frem, hans Tan - ker i - ler Ba - nen hen. Han ved det An - svar
 snor og fø - rer Folk fra By til By, saa er der to i

som han har og skyl - der al - le dem som al - tid sto - ler paa Jern - ba - nens Mænd.
 Spid - sen, som i Hand - ling u - den Ord guar ef - ter Valg - spro - get: „Frem - ad paa ny“!

Men skér - der U - held, ved vist al - le og en - hver, at paa sin
 Paa Ba - - nen som i - mel - lem Lan - de - ne slog Bro, vi hær - des

Post han ro - lig stod. Om end det gæl - der alt hvad han fik
 som Ma - ski - nens Staal. Selv sor - te, har vi dog den ly - se

kær, Børn og Viv, som han for Plig - ten for - lod Ja, om end det
 Tro som kun fø - rer til det sik - re - ste Maal. Ja, selv sor - te,

gæl - der alt hvad han fik kær, Børn og Viv, som han af Pligt for - lod.
 har vi dog den ly se Tro som kun fø - rer til det sik - re Maal.

Trio af „Lokomotivfolkernes Marsch“.

(Udsat for 4 Mandsstemmer.)

Marsch Tempo.

TENOR I. II.

BAS I.

BAS II.

1. Med Haan - den paa sit Styr, og Blik - ket li - ge frem, hans Tan - ker
 2. Naar To - get ad den blan - ke Skin - ne - vej sig snor og fo - rer

i - ler Ba - nen hen. Han ved det An - svar som han har og skyl - der al - le dem som al - tid
 Folk fra By til By, saa er der to i Spid - sen, som i Hand - ling u - den Ord gaar ef - ter

i - ler Ba - nen hen, ja Pa - nen hen. Han ved det An - svar som han har og skyl - der al - le dem som al - tid
 Folk fra By til By, fra By til By, saa er der to i Spid - sen, som i Hand - ling u - den Ord gaar ef - ter

i - ler Ba - nen hen. Han ved det An - svar som han har og skyl - der al - le dem som al - tid
 Folk fra By til By, saa er der to i Spid - sen, som i Hand - ling u - den Ord gaar ef - ter

sto - ler paa Jern - ba - nens Maend. Men sker der U - held, ved vist al - le og en -
 Valg - spro - get „Frem - ad paa - ny!“ Paa Ba - nen som i - mel - lem Lan - de - ne slog

sto - ler paa Jern - ba - nens Maend. Men sker der U - held, ved vist al - le og en -
 Valg - spro - get „Frem - ad paa - ny!“ Paa Ba - nen som i - mel - lem Lan - de - ne slog

sto - ler paa Jern - ba - nens, Ba - nens Maend. Men sker der U - held, ved vist al - le
 Valg - spro - get „Frem - ad paa - ny, paa - ny!“ Paa Ba - nen som i - mel - lem Lan - de -

hver at paa sin Post han ro - lig stod. Om - end det gæl - der alt hvad
 Bro, vi har - des som Ma - ski - nens Staal. Selv sor - te, har vi dog den

hver at paa sin Post han ro - lig stod, han ro - lig stod. Om - end det gæl - der alt hvad
 Bro, vi har - des som Ma - ski - nens Staal, Ma - ski - nens Staal. Selv sor - te, har vi dog den

og en - hver at paa sin Post han ro - lig stod. Om - end det gæl - der alt hvad
 ne slog Bro, vi har - des som Ma - ski - nens Staal. Selv sor - te, har vi dog den

han fik kær, Børn og Viv, som han for Plig - ten for - lod. Ja, om - end det
 ly - se Tro som kun fø - rer til det sik - re - ste Maal. Ja, selv sor - te,

han fik kær, Børn og Viv, som han for Plig - ten for - lod. Ja, om - end det
 ly - se Tro som kun fø - rer til det sik - re - ste Maal. Ja, selv sor - te,

han fik kær, Børn og Viv, som han for Plig - ten for - lod. Ja, om - end det
 ly - se Tro som kun fø - rer til det sik - re - ste Maal. Ja, selv sor - te,

gæl - der alt hvad han fik kær, Børn og Viv, som han for Pligt - for - lod.
 har vi dog den ly - se Tro som kun fø - rer til det sik - re - ste Maal.

gæl - der alt hvad han fik kær, Børn og Viv, som han for Pligt - for - lod.
 har vi dog den ly - se Tro som kun fø - rer til det sik - re - ste Maal.

gæl - der alt hvad han fik kær, Børn og Viv, som han for Pligt - for - lod, ja for - lod.
 har vi dog den ly - se Tro som kun fø - rer til det sik - re - ste Maal, sik - re Maal.

ANDELE I REKREATIONSHJEMMET

Følgende Lokomotivmænd har tegnet sig for Andele:

Slagelse. Lokomotivfører P. Madsen 300 Kr., P. J. Raabæk, N. P. Petersen, C. O. C. Sørensen, A. C. Wedeby, F. M. Rasmussen og N. Lassen hver 120 Kr.

Lokomotivfyrbøderne C. Christensen og P. Sessing hver 250 Kr., M. Sørensen, A. Sandberg og L. A. Andersen hver 200 Kr., O. E. Hansen, J. Nielsen, C. L. Frederiksen og V. Weckmann hver 150 Kr.

Korsør. Lokomotivførerne Otto Bendixen, O. M. Sørensen, M. Mygind, K. F. Kristiansen, N. P. Nielsen, L. Eriksen, P. M. Johansen og V. K. Jensen hver 120 Kr.

Lokomotivfyrbøder Volman Hansen 200 Kr., A. Gustavsen, H. Nielsen, J. R. Olsen, K. P. M. Treu og H. E. J. Laugesen hver 150 Kr. og Vilh. Petersen 120 Kr.

Aalborg. Lokomotivfører I. K. Hansen 300 Kr., V. C. Jensen, S. A. Jensen 150 Kr., A. P. Andersen, A. J. Hougaard, C. Feld, H. Høyer, A. Ronaa og N. P. Kristensen hver 120 Kr.

Lokomotivfyrbøderne E. M. Laursen, S. E. Bøge, A. Haarbo og V. Heftholm hver 120 Kr.

Frederikshavn. Lokomotivfører C. F. Mouritzen 300 Kr., A. E. Beich 150 Kr.

Lokomotivfyrbøder P. Iversen 200 Kr., F. A. Møbius, H. F. V. Nielsen, J. Andersen, H. Bing og A. Møller Jensen hver 150 Kr.

Langaa. Lokomotivførerne C. H. Lysholm, L. P. Nielsen og Chr. P. Morgen hver 120 Kr.

Randers. Lokomotivfører A. L. Mikkelsen 150 Kr.

Lokomotivfyrbøderne N. A. Andersen og E. K. Henriksen hver 120 Kr.

Thisted. Lokomotivfører Rich. Jensen og Lokomotivfyrbøder Jens Chr. Tittrup hver 200 Kr.

Struer. Lokomotivførerne C. Bigum og H. Hansen hver 200 Kr., Olsen, Holstebro, og T. H. Kristiansen hver 150 Kr. og C. J. Andersen, Oddesund N. 120 Kr.

Lokomotivfyrbøderne H. J. A. Christensen, H. G. M. P. Christensen, O. Jensen, H. P. Christensen, O. F. Jensen, J. Nielsen, A. M. Kristiansen, E. A. Engtorp, E. Christiansen, A. P. Rasmussen og A. P. Andersen, Oddesund N. hver 120 Kr.

Brande. Lokomotivførerne H. Staack, R. Bille og H. Petersen hver 120 Kr.

Lokomotivfyrbøderne S. Kastor, J. Friis, V. K. Pedersen, O. Hansen og Chr. P. G. Pedersen hver 120 Kr.

Viborg. Lokomotivfyrbøderne A. Mikkelsen, Th. Rasmussen og A. Poulsen hver 200 Kr., H.

Laursen og C. A. Thomsen hver 150 Kr., H. Johansen, A. Christensen, B. Griffel, Chr. Ankjær, N. Løgstrup, L. P. Larsen og P. Kirk Larsen hver 120 Kr.

Esbjerg. Lokomotivførerne O. F. M. Larsen, J. Harder Petersen, Sandborg, P. Bøttern, H. P. Hansen og Chr. Christensen hver 200 Kr., C. S. Christensen 120 Kr.

Lokomotivfyrbøder N. M. Hansen 200 Kr., J. Michaelsen og B. Rejnhardt hver 120 Kr.

Ialt 15,700 Kr.

Med det tidligere tegnede: 29,130 Kr.

KNORR'S FØDEVANDSFORVARMER FOR LOKOMOTIVER

Ved Otto Bendixen.

(Sluttet.)

Forvarmeromskiftningshanen.

Denne tjener i første Linie som Middel til ogsaa at sætte Stempelpumpen i Stand til at forsyne Kedlen med Vand, naar Forvarmeren er blevet beskadiget og derfor maa sættes ud af Virksomhed. Tillige er dens Opgave at muliggøre en regelmæssigere Fordeling af Kedelstensaflejringen i Forvarmerrørbundtet, og dermed formindske Skadeligheden af denne Aflejring. I Forbindelse med den ovenfor beskrevne Sikkerhedsfødeventil kan den yderligere benyttes til Udvaskning af Forvarmeren og paa den Maade til Rensning af Rørbundtet for de udskilte Kedelstensdannelser.

Omskiftningshanen bliver leveret som Firegangshane med 2 lige og 2 krummede Studser (Fig. 17) til umiddelbar Forbindelse paa den runde Forvarmers Vandkammerdæksel. Denne Form, som er vist i Fig. 16 anvendes ved Statsbanernes Loko. P. Konstruktionen kendetegnes ved 2 Kanaler i Hanetolden og 3 Stillinger af Hanen, af hvilke de to yderste paa Sikringsflangens Paaskriftsmærke er betegnet som Driftsstilling, den midterste som Stilling for umiddelbar Fødning. I begge Hanens Driftsstillinger befordrer Pumpen Vandet gennem Forvarmeren ind i Kedlen, dog med til Hanestillingen svarende modsat Gennemstrømningsretning i selve Forvarmeren. I Hanens Midtstilling, Stillingen for direkte

Fødning, er Trykledningen foran og bagved Forvarmeren umiddelbart forbunden med hinanden. Forvarmeren er udskilt fra Trykledningen, Pumpen føder altsaa Kedlen umiddelbart. Fig. 18.

En Udskylning af Forvarmeren er mulig i begge Hanens Driftstillinger, hvorved Stempelpumpen finder Anvendelse paa samme Maade som ved Kedlens Fødning, Vandet bliver altsaa ogsaa ved Udvaskningen drevet gennem Rørene under Tryk.

Vil man ikke lade de Kedelstensdannelser komme ind i Kedlen, som strømme ud ved Udvaskningen, saa maa Trykledningen mellem Forvarmer og Kedelventil aabnes for at lede Vandet ud. Ved Lokomotiver med Sik-

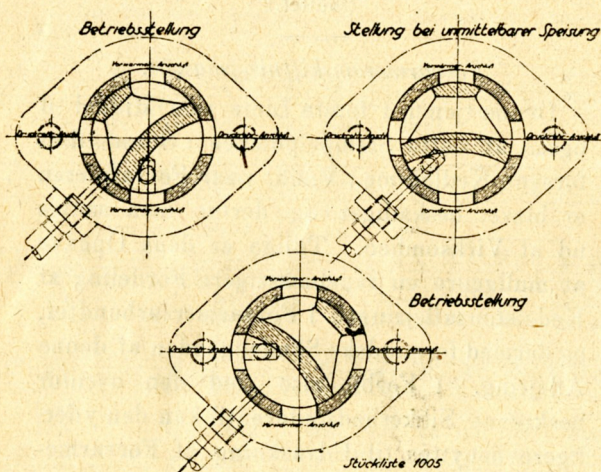

Fig. 18. Fosvarmeromskiftningshanens Stillinger.

kerhedsfødeventil er det derfor tilstrækkeligt at lukke Kedelafspærringsventilen, hvorved jo af sig selv Sikkerheds- og Udgangsventilen aabner Trykledningen. Udskyldningen kan da foretages overalt og uden Ulempe for Omgivelserne, da det Spilderør, som er i Forbindelse med Sikkerhedsventilen, uskadeligt bortleder den udstrømmende kraftige Vandstraale.

Efter ovenstaaende Skildring af Konstruktionen af Knorr's Fødevands Forvarmeranlæg skal til Slut meddeles lidt om Anordningen og Betjeningen.

Anordningen eller Placeringen af Forvarmeranlægget paa Lokomotivet retter sig efter Pladsforholdene og de for de enkelte Jern-

banedirektioner gældende Driftsgrundsætninger. Da Fyrbøderen i Reglen besørger Fødningen af Kedlen, saa vil man hensigtsmæssigst overdrage ham Betjeningen af Forvarmerens Stempelpumpe, der jo er en fulgyldig Erstatning for den ene Injektor, og da Fyrbøderen i Almindelighed har sin Plads paa venstre Side af Lokomotivet, saa bliver Pumpen fortrinsvis anbragt paa venstre Kedelside.

Den flade Forvarmer har i Reglen Plads imellem Rammerne under Kedlen og vinkleret for denne. Saaledes f. Eks. ved Statsbanernes Loko. R. Paa Tendermaskiner har den undertiden Plads paa Kedlen mellem Dom og Sandkasse. Den runde Forvarmer, som vi her har beskrevet, og som maa regnes for Normalkonstruktionen for Hovedbaner, egner sig til Anbringelse paa Barrierepladen ved Siden af Kedlen, saaledes som ved Statsbanernes Loko. P. Denne Anordning anbefaler sig alene ved den dermed forbundne enkle Anbringelse af Ledningerne. Ved den runde Forvarmer nøjes man i Reglen med Spildedampstilførslen fra blot den ene Maskinside, fordi indgaaende Forsøg ved de preussiske Statsbaner har vist, at det uden Betænkelse lader sig gøre.

Vi har tidligere omtalt de tekniske Fortrin ved Forvarmeranlægget og de paa denne Maade opnaaede Kulbesparelser, med Beviset herfor er ikke tilstrækkeligt for Indførelsen af denne nye Del til Lokomotivets Udrustning uden den samtidige Paavisning af, at der med Henblik paa de ved Forvarmeranbringelsen forbundne Udgifter endnu forbliver en nævneværdig Gevinst. En saadan Rentabilitetsberegning giver naturligvis forskellige Resultater alt efter Driftsforholdene. Ved Siden af de som umiddelbare Resultater af Forvarmningen paaviselige Gevinstcifre staar de økonomiske Fordele: Kedlens længere Varighed, forøget Præstationsevne o. s. v. Hvad der alene kunde opnaas i Besparelse paa Kedlens Reparation, vil med nuværende Priser være af stor Betydning.

Tilførslen af Spildedampen til Forvarmeren kan ikke reguleres. Til Indstillingen af den rigtige Spildedampmængde, ved hvilken hverken Virkningen i Lokomotivets Udgang

eller Forvarmerens Varmevirkning bliver paavirket, benytter man sig ved Forvarmerens Dampindstrømningsstuds af en Tætningslinse, som har et ved Forsøg bestemt Gennemgangstværsnit.

Vandpumpens Spildedamp ledes ind i Pumpens Varmekappe og derfra ind i Forvarmeren. Kondensationsvandet fra Forvarmeren bliver ledet ned paa Strækningen. Udløbet bliver om muligt lagt foran Askekassen, saaledes at den Damp, der undertiden kommer fra det udstrømmende Vand, kan suges bort gennem Askekassen og ikke genere Personalet. Suge- og Trykledning saavel som Spildedampsledninger forsynes paa det laveste

ningerne gaa itu ved Rystelserne under Kørslen, hvortil ved Suge- og Trykledningen ogsaa kommer de Svingninger, som stammer fra Pumpens Gang. Det til Iagttagelse af Pumpebevægelsen bestemte Manometer, hvis Viser tilkendegiver hver Dobbeltslag af Pumpen ved et Udslag, maa paa Førerpladsen anbringes i en Afstand af mindst 50 mm fra Fyrkassen, for at være beskyttet mod Kedelvarems Indvirkning. —

Med Hensyn til Betjeningen bemærkes sluttelig, at Fødepumpens Gang saa vidt muligt skal reguleres saaledes, at det til enhver Tid i Kedlen fordampede Vand bliver erstattet, da der ved denne Fremgangsmaade

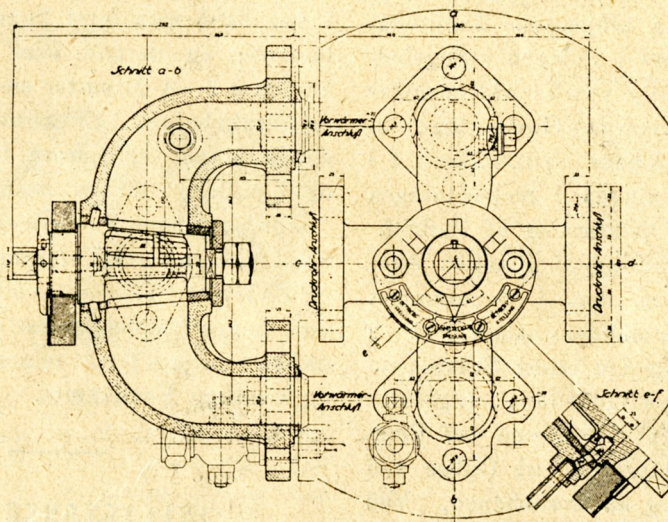

Fig. 17. Forvarmeromskiftningsbane.

Punkt med Spildevandshaner. For de sidstes Vedkommende kan ogsaa vælges selvvirkende Spildeventiler. Alle disse Haner og Ventiler, saavel som de ellers paa Pumpen tilstedeværende Prøvehaner og Snøfteventiler, maa være uden noget Tilslutningsrør, da disse snevre Rør om Vinteren let fryser til. De forskellige Rør, Spildedampsledning etc. beskyttes paa passende Maade mod Afkøling. Det samme gælder for Trykledningen mellem Pumpe og Forvarmer.

Alle Ledninger maa anbringes godt og i ikke for store Afstande forbindes sikkert med Lokomotivets faste Dele, saaledes at ikke Skrueforbindelserne skal løsne sig eller Led-

gives den bedste Garanti for en regelmæssig og tilstrækkelig Forvarmning af Føde vandet.

Er en Indretning til selvvirkende Forhindring af Koldtfødning ikke til Stede, saa kan, dog kun ved forbigaaende Afbrydelse af Maskinspildedampens Tilførsel til Forvarmeren, Fødepumpen holdes i Gang med stærkt formindsket Antal Slag. Derimod maa Pumpen standses om fornødent Injektoren benyttes ved længere Kørsel uden Damp eller Holdetid.

Saalænge Lokomotivet arbejder under Damp, saalænge Regulatoren er aaben, skal Forvarmeranlæggets Stempelpumpe ikke standses, thi ellers træffer Spildedampen fra Lokomo-

tivets Cylindre paa hvilende Vand i Rørene og opvarmer dette eventuelt til over 100°. Men ved denne høje Opvarmning med samtidig Mangel af ethvert Omløb og Tilførselsbevægelse af Vandet, bliver i høj Grad begunstiget Udskilningen og Aflejringen af Kedelsten i Rørene og i Særdeleshed i de Dele af disse, som er umiddelbart udsat for Stødet fra den gennem Forbindelsesstudsens i Forvarmerbeholderen indstrømmede Spildedamp. Ligeledes det varme Kedelvand, som ved utæt Kontraventil i Sikkerhedsfødeventilen gaar over denne og ind i Trykledningen, naar Pumpen staar stille, fremmer, som vi tidligere har nævnt, Aflejringen af Kedelsten i Rørene, hvorfor eventuel Utæthed ved Ventilen snarest maa afhjælpes. Indtrængningen af varmt Vand i Pumpen i Sugeledningen har desuden den snarlige Ødelæggelse af Vandstemplets haarde Gummiringe til Følge og bringer Pumpens Driftssikkerhed i Fare, fordi Sugevirkningen i Sugeledningen svigter ved høj Opvarmning af Vandet.

Ved hver Igangsætning af Pumpen efter længere Ophold maa den i Sugerummet anbragte Snøfthane holdes aaben i 1—2 Minutter for at forny den under Stilstanden forbrugte Luft i Trykvindkedlen. Ligeledes kan eventuelle Slag af Ventilerne ved Pumpens hurtige Gang bringes til Ophør ved forbigaaende Aabning af Snøfthanen. Ved Hjælp af Prøvehanen paa Trykvindkedlen maa Vandstanden i denne reguleres. Bliver saaledes Luft stødt ud gennem den aabne Prøvehane, saa er Vandstanden i Trykvindkedlen for lav, bliver Vand stødt ud er den for høj. I begge Tilfælde maa Prøvehanen, og i Tilfælde af for høj Vandstand ogsaa Snøfthanen, holdes saa længe aaben ved Pumpens normale Gang til Prøvehanen afvekslende støder Luft og Vand ud, hvorefter Hanerne igen lukkes.

Ved Igangsætning af Pumpen maa Dampventilen aabnes forsigtigt, fordi ved de første Stempelslag kan Luft blive fortættet i Trykvindkedlen, Pumpen arbejder altsaa kun med ringe Modstand og kommer allerede ved begrænset Damptryk i meget hurtig Gang. For enhver Igangsætning af Fødepumpen

maa fastslaaes om Kedelafspærringsventilen er aaben, fordi Pumpen med lukket Kedelventil presser Vandet med overmaade Tryk ind i Forvarmerens Vandrum og de Dele, som er udsat for dette Tryk, bliver beskadige. Har Lokomotivet Sikkerhedsfødeventil, saa tilkendegiver Kedelafspærringsventilens Lukkestilling sig ved Pumpens Igangsætning derved, at Fødevandet i en stærk Straale stømmer ud gennem Ildslukningsstudsens. En svagere Udstrømning af Vand gennem denne Studs viser, at Afspærringsventilen ikke er helt aaben eller er utæt.

Er ved Frostvejr og længere Stilstand af Pumpen en Frysning af Forvarmeranlægget at befrygte, saa maa dette tømmes for Vand. I saa Fald maa først Suge- og Trykledning tømmes, og derpaa maa Pumpen arbejde hurtigt i 3—4 Minutter med aabnede Spilde- og Snøfthaner. Efter at alt Vandet paa denne Maade er fjernet fra Pumpecylinder og Ventilrum, lukkes atter Hanerne.

For at tømme Forvarmeren for Vand maa Spildehanerne paa Forvarmer, Pumpetrykrum og Fødeventil aabnes. Ved flade Forvarmere maa begge Spildehanerne paa Vandkammerdækslet aabnes for at tømme hele Rørbundtet og samtlige Vandkamre.

JULEAFTENSGLÆDE!

Juleaften, Velkommen vær! —
 I Aar vi mødes i Friheden kær. —
 Ti Aar er det siden, jeg sidst havde fri, —
 Men nu gaar det hjemad, — læg Kræfterne il!

Stræk nu din Vinge, du sorte Hest —
 Hjemme er alle beredte til Fest.
 Lad Sneen kun fyge og Storm rase vred. —
 Nu er vi ved Egen — saa ved vi Besked.

Lidt mere Regulator og lidt mindre Styring,
 Saa faar du atter en lille Fyring. —
 Se, nu gennem Driven der paa tværs. —
 Om lidt er du oppe paa de halvfjerds.

Ret saa min Ven, saa sikkert og fast
 Finder vi hjem, med vor dyre Last.
 Der er Signalet! Jo, der er Ret —
 Saa ind til Perronen saa smidig og let.

Til Slut paa med Bremsen og Turen er endt —
Vi skynder os hjem — inden Træet bli'r tændt.
Hjem til Glæden — og til Mutter huld —
Godnat Kollega! og en glædelig Jul.

Fama.

RETTELSE

I Artiklen „Knorr's Fødevandsforvarmer for Lokomotiver“ i Nr. 22 rettes følgende:

Parantesen i 2. Sp. 8. L. f. o. S. 226 rettes til (naar Rummet b_1 sættes i Forbindelse med Atmosfæren). I 19. L. f. n. skal foran „til l_1 “ staa „strømme“.

TIL MEDLEMSTILTÆN

Overført fra D. S. og M. F. til D. L. F.

Lokomotivfyrbøderne E. M. N. Marcussen fra 1. Februar 1920 i Hølstebro. Struer Afd. Lokomotivfyrbøder S. K. M. Hansen fra 1. Juni 1920 i Løgumkloster, Tønder Afd.

Fra 1. November 1920.

Lokomotivfører C. V. Petersen, København G, Afd. 1.

Lokomotivfyrbøderne V. K. F. Larsen, S. H. M. Rasmussen, E. T. Jensen, J. C. P. Jensen og E. A. Clemmensen i København G, Afd. 2. J. C. Nielsen i Thisted.

H. P. Henriksen, (Orehoved), R. Ditlevsen, E. Romme, E. L. Andersen, A. V. Andersen, N. B. S. Nielsen, H. E. Larsen og J. K. F. Christensen i Gedser Afd.

S. Chr. Nielsen, C. S. Rasmussen, J. H. Zabel, C. F. Jensen, A. P. Skov, V. C. Nielsen og A. E. J. Mogensen i Fredericia.

E. M. N. Marcussen (Hølstebro), Arne Hansen (Ringkøbing), N. M. Jensen, S. R. Thomsen, Otto Laursen, N. F. C. Martinussen, R. G. Laursen, M. V. Jensen, N. K. Plougmann (Hølstebro), K. W. Sørensen, N. Z. Lindholm, H. E. Mortensen, L. J. Anthonen, J. P. A. S. C. Nielsen, A. C. Jensen, J. E. Petersen og A. R. Sprogø i Struer Afd.

J. C. Knudsen, N. J. Rasmussen og F. C. D. Buch i Masnedsund Afd.

Fra 1. December 1920.

Lokomotivfyrbøder A. A. F. R. Jensen i København G, Afd. 2.

Overført fra D. J. F. til D. L. F.

Lokomotivfyrbøder M. P. Jørgensen i Gedser Afd. fra 1. November 1920.

RETTELSE TIL ADRESSEFORTEGNELSEN

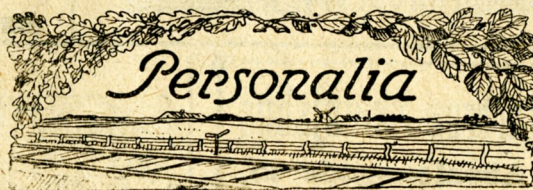
Struer, Lokomotivfyrbøder Afd. Kasserørens Navn og Adresse rettes til: P. K. Christensen, Vestergade 28.

TAK

For de mange Bidrag, som jeg har modtaget af Lokomotivmænd til Indsamlingen til den tilskadekomne Wienerdreng vil jeg gerne bringe disse lille Stefans og min hjerteligste Tak.

Indsamlingen har indbragt 2437 Kr. 75 Øre, for hvilke Regnskab aflægges i „Vor Stand“ for 15. December 1920.

Ærbødigst
Andreas Bang.
Trafikkontrolør.

Ministeriel Udnævnelse til Lokomotivfører fra 1. Oktober 1920:

fhv. Lokomotivfører ved den orientalske Jernbane, C. V. Petersen (Kbhavns Godsbanegaard) ved Kbhavns Godsbanegaard.

Kgl. Afsked i Naade under 19. November 1920 efter Ans. p. G. af Alder m. Pens. med Udgangen af Januar Md. n. A.:

Lokomotivmester I F. C. Rasmussen, Nyborg.

*Forflyttelse efter Ansøgning (ifølge Opslag) fra
1. December 1920:*

Lokomotivfyrbøder T. V. J. Hoppe, Korsør, til
Vejle H (Rangerfører).

*Forflyttelse efter Ansøgning (ifølge Opslag) under
7. December 1920:*

Lokomotivfyrbøder C. C. Larsen, Nyborg, til
Næstved (Rangerfører),

Lokomotivfyrbøder P. P. F. Larsen, Skjelskør,
til Nykøbing F. (Rangerfører),

Lokomotivfyrbøder H. P. Petersen, Roskilde, til
Kjøge (Rangerfører) og

Lokomotivfyrbøder H. A. Greisen, Helsingør, til
Nykøbing F. (Rangerfører).

Statsbanepersonalets Biblioteker.

Sjæll.- Jyll.-
Falst. Fyn

Nye Bøger.

10953 9350 Janssen, Børge. Den forviste Frøken.
10954 Bergsted, Harald. Sange fra Provinserne.
10955 9341 Frandsen, F. Ceci Cilia.
10956 9369 Silwertz, S. Målarpirater.
10957 9329 Baadsgaard, Anna. Mod Aften blev
det stille.
10958 9424 Thorsen, Anton. Af Bjærrernes Slægt.
10959 8891 Scharling, Henrik. Livsminder.
10960 9352 Kilde, Harald. Vandringer.
62 Lauritzen, P. Ranker og Runer.
63 9370 Strang, H. Paa Eventyr.
64 9351 Jerome, K. J. Om Dovenskab.
68 9349 Iversen, H. Amerikanske Tilstande.
66 9344 Hamner, Ludvig. I Havn.
67 9346 Haukland, A. Den nye Manden paa
Volden.

68 9335 Christiansen, S. Ved Golgata.
69 Benoit, P. Atlantis.
70 9331 Bone, F. Brunis Bosse.
71 9242 Diver, Maud. Mis Desmond forlover
sig.
72 9365 Rinehart, Mary. »K«.
73 9340 Feilberg, H. F. Fra Heden.
76 9399 Kehler, Henning. Russiske Kroniker.
78 9372 Strindberg, Aug. Utepur i Virkelig-
heden.
79 7535 Stevenson. Skatteøen.
80 9382 Bojer, Johan. Stille Vejr.
81 9337 Egge, Peter. Inde i Fjordene.
10982ab 9396 Hamsun, Knut. Konerne ved Vand-
posten.
83 9355 Lopt, J. Fru Tappelbay.
84 9426 Watson, L. Dragende Kyster.
85 9358 Nilsen, Zakarias. Baaringgaard.
86 9353 Levin, Poul. Sønnen.
87 9338 Ehrenchron-Kidde, A. Staffan Hell-
bergs Arv.
88 9360 Petersen, Lauritz. Evas Pilgrimsfærd.
89 9336 Courths-Mahler. Prinsesse Lolo.
90 9380 Bast, Jørgen. Den store Revue.
91 8556 Nordenskjöld. Geografisk Forskning i
det 19. Aarhundrede.
93 9374 Wassermann. Caspar Hansen.
10927 9416 Rørdam, V. Afrodetis Boldspil.
10994 9387 Bønnelycke, E. Aurora.
10917 9295 Fleuron, Svend. Killingerne.
10918 9304 Hørlyck, Helene. Frida paa Sumatra.
10919 9311 Løkken, T. Clesen. Bonden Niels Hall.
10920 9290 Christmas, Aja. Thehuspigen.
10921 9292 Eken, Anne. Kejser Vilhelm I Ung-
domskærlighed.
4838 Doyle, Conan. Den nye Aabenbaring.
10922 9296 Foss, Alex. I Krigsaarene 1914—1919.
10923 9317 Poole, E. Hans anden Hustru.
10924 9309 Korch, Morten. Der brænder en Ild.
10925 9288 Bregendahl, Marie. I de lyse Nætter.
10926 9307 Jespersen, H. Lykke.
10927 9109 Bjarne, I. Glædens Hus.

Nærværende Nummer er afleveret paa Avisposten
den 18. December

Vesterbros Skotøjshus

15, Absalonsgade 15,

bør være Deres FODTØJ
Leverandør i

Forretningen grundlagt 1879.

Støt vore Annonceører

Tandlæge Frk. Sørensen
69, Istedgade 69.

Konsultation fra 10—7. Tlf. Vest. 905 x.

Hele Tandsæt fra 20 Kr.

Ældre Tænder omsættes billigt, Plom-
bering og Tandudtrækning. Moderate
Priser. Bedøvelse hver Dag Kl. 2.

Reparation udføres paa faa Timer.
Jernbanefunktionærer indrømmes 5 pCt.

Announce-Expedition:

K. Johansen, Sommerstedgade 22³, Kjøbenhavn B.

Træffes i Reglen daglig Kl. 1—2.

Telefon: Vester 4011.

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Redaktion: Vesterbrøgade 98 a², Kjøbenhavn B.
Tlf. Vester 2895 v. eller Vester 8113.

Abonnementspris: 5 Kr. aarlig.

Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.